

“Com alguns altres llibres meus, ‘Àrea de servei’ parla de la utilitat de l’amor”

Lluís-Anton Baulenas (Barcelona, 1958), publica a Destino la novel·la *Àrea de servei*. Havia publicat, anteriorment, *El fil de plata*, *La felicitat*, *Amor d'idiota* i *Per un sac d'ossos*.

—Anna, la protagonista, una dona que canvia de vida, espera refer la seva identitat però finalment no li cal, com si això de la identitat, de plantejar-te què fas a la vida, fes nosa i cap servei. És així?

—És una lectura bastant correcta. També la identitat d'ell, un paralític, és una identitat immobilitzada.

—És una etapa d'una certa felicitat, tanmateix.

—Sí. I Anna, dins aquest període, és activa. El simple fet d'anar endavant sense saber cap a on ja la fa sentir-se feliç. En el fons és una persona que fa molta introspecció i arriba a creure's que està bé. Trobo que m'ha sortit un personatge amb un distanciament molt clar entre allò que pensa i allò que fa. És capaç de ser tendra i atonyinar una persona que li cau malament, sense remordiments. Aquesta barreja m'interessa molt. I, encara que no sigui capaç d' enamorar-se sí que és capaç d'il·lusionar-se amb una relació, les nits que treballa al sanatori. Ella arriba a aquesta etapa molt endurida, després de passar tres anys a Àfrica. Vulgues o no, això et posa una cuirassa.

—Per què feu que tingui una cicatriu al llavi inferior que sembla dividir-lo en dos bocins iguals?

—Hi ha una raó de fons que és que, fa molts anys, des de les primeres novel·les, relaciono sovint una problemàtica física o mental amb una actitud vital. I després, i això entra dins de la meva intenció de sempre, la voluntat de tractar personatges grotescos o en el límit de la versemblança. La cosa del llavi em va bé per a continuar aquesta línia de problemes físics; en aquest cas, no especialment greu, però que marca la vida de la protagonista. No sé, potser plego i a la pròxima novel·la ho deixo. Però sí, ho faig sovint de fregar l'esperpent.

—També aconseguíu, d'aquesta manera, acostar més el lector cap al personatge: ja no és tan sols un nom, és una persona. És una tàctica per a enganxar el lector, no?

—Sí.

—Anna es mou en un doble món tancat. El laboral del sa-

Lluís-Anton Baulenas publica la novel·la *Àrea de servei*, a l'editorial Destino.

natori i el de la caravana, aïllada en una àrea de servei, on viu. Redueix l'espai personal i professional. Com si la gent li fes nosa. També és la por a l'atzar, oi?

—Més que el control és el desig d'aïllament. L'àrea de servei de l'autopista és una illa tancada físicament, amb barreres. I després hi ha la clínica, una altra illa envoltada de parets i incomunicada. I a més hi treballa de nits. I no més fa escapades a la ciutat de tipus utilitari.

—Reduïu al màxim els personatges que deixa

enrere, l'antic company i la germana, per intensificar la sensació d'aïllament?

—I perquè viu amb intensitat la nova situació, encara que sigui provisional, un parèntesi. Es pot dir que és l'etapa que aprofita més de la seva vida, per viure amb ella mateixa, sola, i per relacionar-se amb la gent d'una manera nova i més intensa.

—Però em sembla que aquest parèntesi obrirà una etapa nova en la seva vida.

—Efectivament. Això deriva del fet que no sigui passiva. Ja no serà mai més com era abans.

—Una lectura que es pot fer de la novel·la és que a la dona li és més complicat de trobar el seu camí sense aparellar-se, que sense aparellar-se no serà gran cosa.

—No he intentat generalitzar, però si un lector entén que es pot fer, tampoc no passa res. Com moltes dones, va endavant fent un canvi de parella. El llibre, com alguns altres llibres meus, parla de la utilitat de l'amor. Tot i ser apassionat i sentimental, el seu amor és bastant utilitari.

—La nota de la coberta compara la novel·la amb una road-movie, però la protagonista viu en una caravana, no hi viatja. Jo no hi he vist cap road-movie.

—Jo tampoc. Això m'ho vaig trobar. Més aviat té relació amb la idea de pel·lícula americana independent, de personatges curiosos, i com que hi apareix una autocaravana... L'ambient sí que ho és, de *road-movie*, i sobretot té relació amb els relats de Carver, Ford o Shepard, que m'agraden molt.

Lluís Bonada